Kaaimansgat(4x4), Villiersdorp. 13-15 Maart 2015

Die Buckles (ek en Freda), my neef Kobus en Elza en die Kritte (Gerrit en Erna) het besluit om al Vrydag te gaan kamp. Die pad bergop het versleg vandat ons in 2012 die vorige keer daar was, en ons moes maar stadig ry om skade aan die voertuie te voorkom. Dit was Gerrit se verjaarsdag en hy het vir die hele groep "steaks" gebraai om dit te vier.

Saterdagoggend het Carl en Sandra Lombard en Francois Van Loon met die Landrover en later Hannes en Welma Truter met sy gewone Izuzu bakkie ook by die kampplek opgedaag.

Almal was lus om te stap en ons het besluit om in die kloof op te stap tot by die nek, en dié wat wou het ook Kroonlandskop uitgeklim. Die kloof se plantegroei was iets besonders - met boomvarings en inheemse bome.

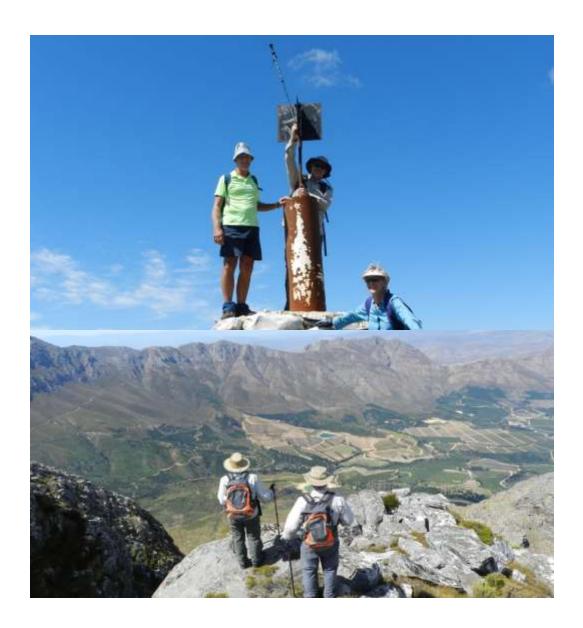

Hoër op het dit al hoe steiler geword en ons moes later handeviervoet opkruip en aan die gras klou om nie terug te gly nie. Sommige klimmers het begin wonder hoe ons daar gaan afkom!

Uiteindelik het ons die nek bereik en 'n welkome ruskans benut met 'n eetdingetjie. Welma het besluit dit was hoog genoeg en het daar gewag terwyl die res die piek probeer bereik het. Later het nog 'n paar stappers moed opgegee en gemuit. Carl, Elza, Gerrit en Erna en die uwe het ongeveer 'n halfuur later die piek bereik. Ons het middagete geniet en drie van ons is na 'n tweede baken, 'n bietjie laer af waar 'n pragtige uitsig oor die Kroonlandsvallei gesien kon word.

Die lang terugtog is aangepak en al die verlore skape is weer langs die pad versamel, Welma sonder haar nuwe selfoon. Sy het dit in die lang gras verloor. Almal het dit help soek en net toe ons begin tou opgooi het Gerrit dit in die lang gras gekry.

Die maklikste manier om by die steil helling af te gaan was toe op ons boude, al glyende. Die grassies word dan vasgegryp om jouself te rem. Op hierdie manier het almal darem in een stuk die kamp bereik.

Sommige het die geboude poeletjie by die kamp benut en andere die koue stort. Hannes het besluit 'n koue stort is uit en hy het die donkie gestook. Só het diegene wat later gaan stort het, heerlik warm water gehad.

Die aand is daar weer heerlik tot laat rondom die kampvure gekuier.

Dit was 'n heerlike naweek en ek was nog nooit na 'n dagstap só styf soos hierdie keer nie!

CHARLIE BUCKLE